

Marné, krkolomné snahy Anglosasů rozbít spojení mezi Ruskem a Čínou

- CZ24 News | 28. ledna 2022

RUSKO/ČÍNA: PETR AKOPOV komentuje krkolomnou snahu Anglosasů poštvat Rusko a Čínu proti sobě, a splnit si tak sen o návratu ke světové nadvládě při současně probíhající sebevraždě Západu

Čím více se blíží Putinova návštěva Pekingu, Anglosasové produkují stále více absurdních poplašných zpráv. A všechny souvisejí s ukrajinskou otázkou: ta už byla povýšena na takovou úroveň, že se v návaznosti na ni prezentuje úplně všechno. Dokonce i tak důležité téma pro Západ, jako jsou rusko-čínské vztahy. I zde se snaží útočit z ukrajinského úhlu pohledu. Není to však pouze marné, ale výsledek bude přesně opačný, než jaký Západ očekává.

Falešné informace

Slyšeli jste už všichni, jak prý Si Ťin-pching požádal Putina, aby během olympiády nenapadl Ukrajinu? Americký Bloomberg se prostě opět vyznamenal. V článku nazvaném „Putinova válka na Ukrajině může zničit Siův olympijský sen“ s odvoláním na „diplomata pracujícího v Pekingu, který si nepřál být jmenován“, uvádí: „Si dost možná během nedávného rozhovoru s Putinem ho požádal, aby během her nezahajoval invazi na Ukrajinu.“ Nekažte nám sváteční hry, protože, jak připomíná Bloomberg, „Putin a Čína něco takového už dříve zažili“:

„Válka Ruska s Gruzii začala právě v době zahájení letních olympijských her v Pekingu, což čínskému vedení způsobilo bolesti hlavy. Z tohoto důvodu byl Putin nucen okamžitě odjet domů, aby vedl vojenskou akci.“

Několik dní poté, co Putin uspořádal závěrečný ceremoniál zimních olympijských her 2014 v Soči a utratil za ně rekordních 50 miliard dolarů, zahájila ruská vojska operaci na obsazení ukrajinského Krymu.“

Už to zřejmě tak vypadá, že Rusové mají tradici olympijské expanze. To samozřejmě není v anglosaských médiích nová teze, ale zde byly cílem rusko-čínské vztahy. Vyvolávat problémy, zasévat pochybnosti, vrhat stín – ne nadarmo je hlavním doporučením, jak čelit rusko-čínskému spojení, snažit se prohloubit případné trhliny mezi Moskvou a Pekingem. Funguje to? Samozřejmě nikoliv.

Primitivní provokace

V tomto případě Rusko i Čína reagovaly ostře: ruské ministerstvo zahraničí označilo článek za „informační speciální operaci amerických tajných služeb“ a čínské ministerstvo zahraničí prostě za „absolutní lež“:

„Nejde jen o hanobení vztahů mezi našimi zeměmi, o výzvu na naši adresu, ale také o pokus pošpinit zimní olympijské hry v Pekingu... Čínsko-ruské vztahy jsou vyspělé a stabilní a jakékoli pokusy o jejich zpochybnění jsou odsouzeny k nezdaru.“

Navíc právě takovéto primitivní provokace mají přesně opačný účinek a znovu přesvědčují Moskvu a Peking, že probíhá koordinovaný útok jak proti nim jednotlivě, tak proti jejich dvoustanným

vztahům.

Směšné ovšem je, že Anglosasové používají na stejné téma „ruského útoku na Ukrajinu“ zcela opačné teze. Podle nich Čína naopak z „ruské agrese“ těží: odvádí pozornost USA a celého Západu od Podnebesí. A Peking by to prý umožnilo zaútočit na Tchaj-wan. Atlantisté tento „mazaný plán“ aktivně troubí do světa.

A to nejen na úrovni médií a analytiků: nedávno korunu všemu nasadila britská ministryně zahraničí Liz Trussová.

Za lepší svět!

Ve svém projevu během návštěvy Austrálie Trussová připomněla nejen hrdinskou minulost ukrajinského lidu, *„který přežil mnoho invazí, od Mongolů po Tatary (sic!)“*, ale také strašlivou hrozbu ze strany Ruska, a nyní také Číny:

„Čína a Rusko se osmělily způsobem, jaký jsme od dob studené války nezažili. Stále více spolupracují a snaží se stanovit standardy v technologiích, jako je umělá inteligence, aby si společnými vojenskými cvičeními na Zemi i ve vesmíru zajistily nadvládu na Západě a v Tichomoří... Snaží se vyvážit diktaturu jako službu světu...“

Nelze vyloučit, že Čína využije situace na Ukrajině... Agresori jednájí ve shodě a myslím si, že země, jaké jsou ty naše, by měly spolupracovat.“

Jak Peking využije ruskou agresi? Samozřejmě, že zaútočí na Tchaj-wan, takže všichni Anglosasové, dokonce i ti, kteří žijí na okraji světa jako Australané, by měli být připraveni. Při odchodu z Austrálie byla Trussová ještě konkrétnější – globálním agresorům Rusku a Číně je třeba čelit:

„Je nezbytné spolupracovat s naším blízkým přítelem a partnerem Austrálií na obraně a podpoře demokracie... Společně s Austrálií a našimi dalšími spojenci po celém světě porazíme zlé síly a vybudujeme bezpečnou, lepší Británii a bezpečný, lepší svět.“

Diplomacie, nebo imbecilita?

V Austrálii, kde mnozí již dlouho nejsou nadšeni protičínskou politikou současné vlády (ještě před vytvořením vojenské aliance s USA a Velkou Británií AUKUS pocítila Austrálie na sobě hněv Pekinga za podporu americké politiky zdržování: Čína výrazně omezila dovoz z Austrálie), vyvolala slova Trussové ostrou reakci. Bývalý labouristický premiér Paul Keating ji dokonce označil za imbecila. Londýn trpí „megalomanií“, prohlásil Keating a připomněl, že britské námořnictvo už dávno opustilo východní Asii a nikdy se do ní nevrátilo, takže nemá cenu na dálku otravovat obyvatele tohoto regionu.

Británie sice už dávno není vládcem moří, ale Anglosasové mají největší loďstvo na světě – to americké. Dosud je stále největší a umožňuje jim být pánem Atlantiku i Tichého oceánu, ale právě čínský program budování námořní flotily podněcuje snahu Anglosasů vypořádat se s potenciálním protivníkem. Stejně jako na počátku minulého století bylo nutné zastavit vyzývavé Německo, než se německé loďstvo stane srovnatelné s britským. Anglosasové pak uvrhli Evropu do světové války, v níž chtěli zabít jednou ranou Rusko i Německo.

Nyní je ovšem situace zásadně jiná, dnes není možné bojovat cizíma rukama. A ty vlastní se buď zkrátily (případ Britů), nebo se jim do toho moc nechce (případ Američanů), takže musí lanařit své menší bratry Australany. A nejdůležitější rozdíl: svět se změnil a anglosaské mocnosti nemají co do

činění s osamělým a izolovaným nepřítelem, ale s mocnou aliancí Ruska a Číny. A většina zemí světa nehoří touhou válčit s Rusy a Číňany, a dokonce ani se podílet na jejich agresivním vojenském, ekonomickém a geopolitickém odstrašování. Co v této situaci zbývá?

Plán, jak rozbít alianci

Jedinou nadějí je prolomit rusko-čínské spojení. Samozřejmě připitomělé články agentury Bloomberg to spraví jen těžko. Ovšem i na tomto poli namísto úspěchů přicházejí jen selhání – a nejzářivějším z nich je aktuálně rezignace šéfa německého námořnictva, viceadmirála Kay-Achima Schönbacha.

Odstoupil poté, co média upozornila na videozáznam jeho projevu na konferenci indického Institutu obranných studií (22. ledna v Dillí). Skandál vyvolaly Schönbachovy výroky k ukrajinské otázce: řekl totiž, že Krym se nikdy nevrátí k Ukrajině, *„to je fakt a my se musíme naučit, že politika by měla být založena na faktech“*.

Admirál také prohlásil, že „Putin na nás tlačí, protože může“:

„To, co opravdu chce, je respekt. Chce, aby se s ním zacházelo jako s rovným. A světe div se, respektovat někoho a chovat se k němu jako k sobě rovnému nic nestojí. Takže kdybych byl požádán, dokázal bych mu poskytnout zacházení, na němž trvá a jaké si zaslouží.“

Jaká hrůza, rozhořčil se Berlín, „tato prohlášení svým obsahem a zněním v žádném případě neodpovídají stanovisku ministerstva obrany“. Schönbach odstoupil, ale dojem zůstal. A to nikoli v Kyjevě (jehož názor ve skutečnosti nikoho nezajímá), ale v Pekingu. Protože hlavní, nejskandálnější část admirálových výroků nespočívala v tom, za co ho atlantisté odstavili.

Hlavní bylo, jak zdůvodnil potřebu projevit úctu Putinovi a Rusku:

„Rusko je starobylá země. Rusko je důležitá země. Indie, Německo – potřebujeme Rusko, protože ho potřebujeme proti Číně. Mít tuto zemi, velkou zemi, i když není zcela demokratická, na své straně jako partnera a dát jí šanci mít spolu s USA rovnocenné vztahy je snadné. A je pravděpodobné, že tak se udrží Rusko dál od Číny. Čína potřebuje ruské zdroje. A dostává je, protože naše sankce mají často opačné než zamýšlené výsledky.“

Svár mezi atlantisty

V čem spočívá celý průšvih? Němec otevřeně mluví o budování protičínských aliancí, o tom, že Rusko je potřeba postavit proti Číně. Říká to sice Indům a snaží se využít jejich strachu z Pekingu, ale i tak. Jeden z velitelů německé armády – zcela atlantického přesvědčení – hovoří o tom, jak je pro Západ důležité odtrhnout Rusko od Číny čili podává svědectví o boji dvou strategií mezi atlantickou elitou.

Jedna její část, „ultraglobalisté“, se domnívá, že je třeba vyvíjet veškerý možný tlak na Rusko a Čínu a je jedno, zda budou spolu, nebo ne (a s největší pravděpodobností se podle nich spojení mezi Pekingem a Moskvou dříve či později rozpadne) – je třeba zesílit politiku zadržování, vždyť Západ k ní stejně nemá alternativu.

Druhá skupina, „opatrní globalisté“, se domnívá, že současným tlakem na Moskvu a Peking Západ jen upevní jejich spojení a rozhodně mu nebude schopen odolat. Proto je nutné co nejdříve změnit politiku vůči Rusku, navázat s ním úzké vztahy a donutit ho zaujmout vůči Číně alespoň neutrální postoj, nebo dokonce přejít do protičínského tábora.

Obě tyto koncepce mají své příznivce (druhá je mnohem populárnější mezi evropskými kontinentálními elitami), ale hlavní věc mají společnou: jsou totiž zcela nereálné. Jsou nejen zastaralé, ale také nefunkční.

Pokusy o navázání nikoli přátelských, ale prostě normálních partnerských vztahů s Moskvou již nejsou možné – jednoduše proto, že Rusko absolutně nedůvěřuje anglosaskému Západu (a nevidí nezávislou vůli a roli kontinentální Evropy). Ale i kdybychom si představili, že by Evropa mohla ve střednědobém horizontu budovat své vztahy s Ruskem samostatně, nevedlo by to k oslabení vazby mezi Ruskem a Čínou, protože odpovídá zájmům obou zemí na budování jiného globálního světového řádu.

Pokusy o souběžný nátlak na Rusko i Čínu jsou pro Západ sebevražedné, nicméně už nijak zvlášť neposilují rusko-čínské spojení. Ani ne tak proto, že Anglosasové udělali pro sblížení Moskvy a Pekingů víc než dost, ale proto, že se obě země rozhodly pro spojení už dávno předtím a zcela racionálně.

Byla to strategická volba, která nedovoluje, aby na jejich postoj měli vliv jejich nepřátelé či jiné vnější síly.

AUTOR: Petr Akopov

Zdroj: ria.ru

Preklad: Protiproud